

prima instanță M. Avornic
instanța de apel S. Caitaz
A. Nogai
A. Doga

dosarul nr. 3ra-1303/14

Î N C H E I E R E

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ingăi Jalba împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii și achitării indemnizației de maternitate, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 05 februarie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 07 noiembrie 2013, Inga Jalba a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii și achitării indemnizației de maternitate.

În motivarea acțiunii reclamanta Inga Jalba a indicat că până în prezent nu este angajată în câmpul muncii, iar soțul Andrian Jalba este angajat pe bază de contract în cadrul Departamentului trupelor de carabinieri din 2011 și deține funcția de comandant de pluton al plutonului 1 de carabinieri al companiei 2 a unității militare 1003 a DTC al MAI.

La 15 septembrie 2012, reclamanta a înregistrat căsătoria cu Andrian Jalba, iar din căsătorie, la 25 iulie 2013, s-a născut fiica Andreea Jalba, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI 1746862.

La 21 octombrie 2013 s-a adresat cu cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne prin care a solicitat stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate de la locul de muncă a soțului.

Prin răspunsul Departamentului trupelor de carabinieri al MAI nr. 1/2-J54/3 din 28 octombrie 2013 i s-a refuzat achitarea indemnizației pe motiv că nu beneficiază de acest drept.

Consideră reclamanta că refuzul de a-i stabili și achita indemnizația de maternitate este neîntemeiat și contrar prevederilor legale garantate de art. art. 123, 124 Codul muncii, art. 16 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XI din 22 iulie

2004, pct. 21 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă și a altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2005, art. 4 al Convenției (revizuite) asupra protecției maternității din 1952, ratificată prin Hotărârea Parlamentului RM nr. 87-XVI din 20 aprilie 2006.

Cere Inga Jalba obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i stabilească și să-i achite indemnizația pentru concediul medical prenatal și postnatal de 126 zile de la locul de muncă al soțului Andrian Jalba.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 februarie 2014 acțiunea a fost admisă, a fost recunoscut ilegal refuzul Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI nr. 1/2-J54/3 din 28 octombrie 2013 de a stabili, calcula și achita indemnizația de maternitate și a fost obligat Ministerul Afacerilor Interne să stabilească, să calculeze și să achite indemnizația de maternitate (pre și postnatală) pentru Inga Jalba care include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014 a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 05 februarie 2014.

La 27 iunie 2014, Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Recurentul, Ministerul Afacerilor Interne, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și a aplicat eronat normele de drept material.

Menționează că intimata în cerea de chemare în judecată face referire la faptul că soțul angajat al Departamentului trupelor de carabinieri nu i se rețin din salariu plăți în bugetul asigurărilor sociale. Mai mult ca atât intimata nu este angajată a Ministerului Afacerilor Interne sau al unei subdiviziuni ale acestuia. Din această importantă specificare menționează că și din acest considerent angajații militari a trupelor interne de carabinieri nu pot beneficia de indemnizația pretinsă pe linia MAI.

În acest sens menționează că în conformitate cu Legea nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, asigurat este persoana fizică aptă pentru muncă cu domiciliu sau reședința în Republica Moldova, avînd obligația de a plăti contribuții de asigurări sociale în vederea beneficiii de dreptul pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea riscurilor sociale prevăzute de lege. Militarii trupelor de carabinieri nu contribuie la defalcări în bugetul asigurărilor sociale.

A mai indicat că art. 22 al Legii nr. 806 din 12 decembrie 1991 cu privire la trupele de carabinieri ale MAI, unde se specifică că toți militarii trupelor de carabinieri sunt supuși asigurării persoanelor de stat obligatorii pe o sumă egală cu suma mijloacelor bănești de întreținere pe 10 ani care se acordă din contul bugetelor respective. Consideră că norma dată a fost interpretată greșit de către intimată, deoarece aceste prevederi se referă doar la asigurarea de stat și plățile de

compensare în cazul morții violente sau mutilării militarului trupelor de carabinieri și nicidecum la cazurile de indemnizații pentru creșterea copilului. În acest sens este ferm că temeiul invocat nu are nici o legătură cauzală cu pricina dată.

De asemenea, greșit reclamanta își întemeiază acțiunea pe prevederile art. 124 și art. 123 Codul muncii, pe când conform art. 30 al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale controlul asupra corectitudinii, stabilirii calculării și plății indemnizațiilor de asigurări sociale îl exercită Casa Națională de Asigurări Sociale, Inspekția financiară și structurile lor. Prin urmare consideră că intimata-reclamantă nu poate beneficia de indemnizația de maternitate pe linia MAI din considerentul lipsei contribuțiilor care se fac în bugetul asigurărilor sociale.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Ministerului Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevski